C. QUENSEL
—
IGNOTAS
INSECTORUM SPECIES
—
LUNDÆ
1790

D. D.

DISSERTATIO HISTORICO-NATURALIS

IGNOTAS
INSECTORUM SPECIES
CONTINENS,

CUJUS

PARTEM PRIMAM,

CONSENT. AMPLISS. FACULT. PHILOSOPH.

PUBLICO EXAMINI MODESTE SUBJICIUNT

PRÆSES

CONRAD. QUENSEL,

PHILOSOPHIÆ MAGISTER,

ET

RESPONDENS

Carolus P. Lundgård,

SCANI,

D. XXI JUN. A. MDCCXC.

LUNDÆ,

TYPIS BERLINGIANIS.

SACRAE REGIAE MAJESTATIS
SUMMAE FIDEI VIRO,
PRINCIPI SENATUS REGII, REGNIQUE DROTZETO
EXCELLENTISSIMO,
REGIORUM DICASTERIORUM PRÆSIDI,
SUMMOQUE IN PATRIA, TUM JUSTITIÆ,
TUM RERUM CIVILium MINISTRO
GRAVISSIMO,
REGIAE ACADEMIÆ CAROLINÆ CANCELLARIO
ILLUSTRISSIMO,
REGIORUM ORDINUM EQUI TI AURATO
ET COMMENDATORI SPLENDIDISSIMO,
COMITI CELSISSIMO,
DOMINO
CAROLO AXEL.
WACHTMEISTER.

Quoniam in amplissimis curis, quas in Patriæ salutem sustines, curæ cordique TIBI, ILLUSTRIS-
SIME COMES, esse, rem Carolinam bonasque litteras decla-
rasti:

raſti: ſpero fore, ut ad partes tanti Tui Patrocinii
admittar. Scio, ILLUSTRISſIME COMES, non ſine me-
rito fas eſſe, iſtam fortunam ſperare: in quo eo
difficilior erit conditio mea, quo minus licet, in ſua
cauſa teſtem eſſe. Mitto tamen pro teſtimonio, par-
vum, ut vides, libellum. De ſtudiis meis impenſe
mihi gratulabor, ſi ille nonnulla Tibi dixerit, vel
de diligentia & induſtria mea, vel de ardore, quo
cupio indulgentiam & favorem TUUM mereri. Hoc
beneficium ſi conceſſeris mihi, non deerit neque
ſperandi materia, neque ad majora incitamentum.
Naturæ contemplatio mihi ſemper pulchra viſa eſt,
pulchrior erit, ex quo intellexerim ſtudia mea in
hoc genere Tibi probari.

EXCELLENTIſSIMI ET ILLUSTRISſIMI
NOMINIS TUI

Cultor Devotiſſimus,
CONRAD. QUENSEL.

*Nec pietas adversus Deum, nec quanta huic gratia
debeat, sine explicatione Naturæ intelligi potest.*
CICERO.

PROLOGUS.

Tempus, ut in ceteris omnibus, ita in artibus liberalibus, tristitia in læta, læta in tristitia commutavit. Aliæ disciplinæ, antiquitatis incuria deperditæ sunt, aliæ olim vel minus cultæ, vel plane ignotæ, e tenebris in lucem sunt evocatæ. Quomodo per sæcula & regiones, solis instar jam clare micantis, jam nubibus obscurati, vel eluxerint, vel tenebris involutæ sint litteræ, ampla esset scribendi materia; quam vero attingere, vetat institutum, vetant opusculi limites. Quocirca in *Historiam* tantum *Naturalem*, celeriori gressu ad fastigium adscendentem, oculos conjiciamus a). Antiquitas, utpote rudis erat & inculta, magis necessaria quam jucunda & curiosa sequebatur. Hinc factum est, ut illa scientia, quæ in Natura contemplanda versatur, diu neglecta fuerit. Primi qui eam colere cæperunt, ARISTOTELES & THEOPHRASTUS fuisse videntur b); uterque tamen, pro temporum ignorantia, pariter inglorius atque ignobilis. His scientiæ initiis, DIOSCORIDES brevi a. Chr. n. & PLINIUS *Vespasiano* regnante, viventes, nonnihil incrementi attulerunt. At instabat medium ævum, quo, una cum reliquis litterarum studiis, spissa caligine obruta est Historia Naturalis; quæ nec antea discuti potuit, quam singulæ hujus scientiæ partes, aliæ ab aliis, elabora-

a). Contemplez les progrès rapides de l'Histoire Naturelle depuis 30 ans: Vous croirez voir un Géant s'avancer dans la carrière & compter les pas par ses conquêtes. V. BONNET *Contemplation de la Nature* T. 2. p. 30.

b) *Aristoteles* A. 380. a. Chr. n. vixit, eique *Theophrastus* tempore est postponendus. V. HOFFMANNI *Lexicon Univ. Art. Arist. & Theophr.*

borandæ suscipiebantur. Nec mirum: nam amplitudini nascentis scientiæ, in tanta scriptorum inopia, unum parum sufficebat ingenium. Tum vero, ut quisque utilitatem & excellentiam alicujus partis perspexit maxime, ita in illam operam contulit præcipuam. Ex quo perspicere mihi videor, cur illa Historiæ Naturalis pars, quæ Regnum lapideum complectitur, diutius intacta latuerit, tardius processerit, nec hodie a multis culta sit. Ante Illustr. LINNÆUM, vix quempiam invenire licet, qui Mineralogiam Systematico ordine tractaverit c). At tamen JOH. BAUHINUM Helvetium, sæculo XVI, ALDROVANDUM, & ZANICHELLIUM Italos atque BORRICHIUM Danum, sæc. XVII, inter primos hanc artem tractantes, nominasse juvat, etsi mancam illam & inordinatam reliquerunt d). Lætiora vero fata Botanicæ, usu juxta & delectatione commendabili, contigerunt, quæ tamen parum ultra sæculum XV repetenda existimo. Tum enim latine versis, in lætum omen, a TREBIZONDE, GAZA e) & BARBARO, scriptis ARISTOTELIS & THEOPHRASTI, plantarum figuras ligno incidendas curarunt BRUNSFELSIUS, TRAGUS, MATHIOLUS alique, in haud parvum scientiæ commodum. Instruebantur jam Horti Botanici, primum in Italia, deinde per totam fere Europam f); in remotas terræ regiones instituebantur itinera, scientiæ augendæ studio. Nonnulli etiam

a 3

in

c) V. LINNÆI *Systema Nat.* Ed. 1770. T. III. p. 26.

d) V. NICERON, *Memoires pour servir à l'Hist. des Hommes Illustres*, T. 17. p. 224, T. 33. p. 350, T. 24. p. 25. & T. 19. p. 52. seqq.

e) TH. GAZA a Thessalonica oriundus, sæc. XV. in Italiam profectus, ibique cognitione linguæ latinæ imbutus, varia Græcorum scripta, & in his ARISTOTELIS *Historiam Animalium* librumque THEOPHRASTI *de Plantis*, in sermonem latinum transtulit. Versionem Georgii Trebizonde paullo ante factam compilasse arguitur V. NICERON l. c. T. 29. p. 283. seqq. Cfr. LINNÆI *Amœn. Acad.* Vol. 3. p. 379.

f) Hortus Patavinus sua vidit primordia A. 1540. V. LINN. l. c. Vol. 1. p. 175.

in herbis delineandis & describendis, laudabilem posuerunt operam, in quibus COLUMNAM & fratres JOHAN. & CASP. BAUHINOS, honoris causa nominabo g). Horum diligentia & his adjumentis, multum crevit res Botanica, & sæc. XVII adeo floruit, inter Anglos imprimis, Gallos & Belgas h), ut qui doctrinæ famam & gloriam consequi cuperet, is hanc disciplinam maximo studio coleret. Nondum vero id fastigii attigerat hæc scientia, ad quod nostro sæculo pervenit. Deerant enim rei Botanice RAJUS Anglicus, MORISONUS Scotus, TRIUMPHETTUS Italus, TOURNEFORTIUS Gallus, cet. præsertim vero illustr. LINNÆUS, qui Systema Sexuale, Veteribus non plane ignotum, sed partim male explicatum, partim contemptum, proposuit, eoque ipso tantiorum Botanicis aperuit tramitem i). Magnum hunc virum deinde omnes fere secuti sunt, in utilitatem scientiæ herbariæ & Botanicorum adminiculum firmissimum. Iisdem fere, quibus herbarum scientia, vicissitudinibus Zoologia obnoxia fuit. ARISTOTELIS quidem & PLINIUS, quorum supra mentionem injecimus, eam leviter attigerunt, sed postea per sæcula vix quisquam mentem & operam ad eam colendam rite adhibuit, donec sæc. XVI, GESNERUS, WILLICHIVS, RONDELETIUS k) aliique, præclaram & neglectam scientiam a contemptu & injuria vindicarunt. Eorum exempla multi secuti sunt, alii

g) V. NICERON, l. c. T. 17. p. 224. & 236. Cfr. LINN. l. c. p. 380.

h) Cfr. LINN. l. c. Vol. 2. p. 333.

i) Veteribus THEOPHRASTO, PLINIO, BAUHINIS &c. sexus plantarum non omnino ignotus fuit, sed incerti, perverse hanc rem tractarunt, ita ut mares cum fœminis & versa vice, sæpe commutaverint, quod in Humulo, Cannabi &c. factum esse comprobimus. Cfr. LINNÆI l. c. Vol. 1. p. 329. - MILLINGTON primus videtur in hac re viam rectam monstrasse GRÆVIO, quem secutus est RAJUS, cet. TOURNEFORTIUS vero sententiam de sexu plantarum rejecit.

k) Cfr. LINNÆI *Fauna Sv. Ed.* 1761. p. 13. seqq. & FABRICII *Philos. Entom.* p. 139.

alii alias Zoologiæ partes excolendas sibi proposuerunt; sed Entomologia, ut apud Veteres parum, ne dicam nihil, exculta fuit, ita & hoc tempore minores fecit progressus. Sæculis tamen insequentibus in hanc Zoologiæ partem, eo magis incubuerunt multi, summiq; Viri. Nam cum MOUFFETUS, GOEDART, SWAMMERDAM cet. sæc. XVII, insecta non modo litteris describenda, sed etiam picturis exprimenda suscepissent, non multo post, varii varia excogitarunt Systemata, qualia fuerunt RAJI, ROESELII, LINNÆI, GEOFRUYI, & demum FABRICII. Systema vero illustr. LINNÆI, Viri immortalis & ad Historiam Naturalem illustrandam nati factique, optimum & facillimum esse, omnes fere sibi persuaserunt, nisi qui forte gloriæ ejus, quam se assequi posse desperabant, inviderunt. Attamen non erraveris, si errores, humani ingenii indicia, detegere in opere Linnæano tibi videris; sublatis autem vitiis, optimum illius Systema futurum esse, facile arbitramur. Summus hic Vir, etsi magnum fuisset, unam amplissimæ scientiæ naturalis partem excolere & in tantum perficere, singulas, mira ingenii vi, complexus est, ordine illustravit, novis inventis ditavit & certis principiis stabilitis, facilem Naturæ cognitionem reddidit. Sed quamquam, cum hujus Viri, tum reliquorum clarissimorum Virorum ingeniis & laboribus, mirum in modum est aucta & perfecta Historia Naturalis; attamen illis, qui non omnia ex libris haurienda, sed Naturam, optimam discendi ducem, studiose contemplandam putant, adhuc nova, (nec mirum) in quovis Naturæ regno, reperire licet. Quod ego in Entomologia feci periculum, ad hoc Lyceum ut opinor primum, etsi minus laudabile, tamen excusatum apud Te, B. L. ut sit, oro rogoque. Hanc veniam eo facilius mihi dabis, si reputaveris, ea, quod vere dicam, mihi defuisse adminicula, quæ ad nomina insectis, quam fieri potest optime, imponenda, multum conferunt, collectiones puta insectorum majores & institutiones ex colloquio aliorum.

Je m'arrete à considerer quelques chaînons, de la chaîne immense de la Nature, & frappé des traits de Puissance, de Sagesse & de Grandeur, que j'y découvre, j'essaye de les érayonner.

BONNET.

DESCRIPTIONES.

DERMESTES.

DERM. (IPS *Fabr. a*)) COLLARIS oblongus, rufus, capite elytrisque violaceis, abdomine fusco.

Descriptio: Antennæ clavato-perfoliatæ rufæ, thoracis longitudine, clava quadriarticulata fusca, ultimo articulo ovato.

Caput

a) Mirum forsan videtur, me non Celeb. FABRICII, licet de scientia optime meriti, sed potius Illustr. LINNÆI Systema secutum esse, cujus rei causa in Generum characteribus Cel. FABRICII, quærenda est; Illius enim Genera magis brevitate, quam certitudine commendari possunt. Ne tamen iis, qui Systema FABRICII in examinando amplectuntur, aliqua sit difficultas, Ipsi nomen Genericum, conjectura tantum ex insecti habitu cognitum, indicabo.

9

Caput parvum, ad oculos vix retractum, cæruleum : ore palpisque ferrugineis. Oculi nigri, prominuli.

Thorax planiusculus, marginatus, transversus, rufus; antice, paullulum emarginatus, lateribus rotundatis, angulisque obtusis; postice, elytrorum fere latitudine, angulis acutiusculis.

Elytra marginata, violacea, punctis impressis ubique adspersa.

Pedes omnes toti pallide rufi.

Pectus thoraci concolor, rufescens. Abdomen fusco-ferrugineum, interjecta ad segmentorum apicem nigredine.

Observatio: Magnitudo media inter *Ips: amaculatam* & *aneam*, sed facies huic simillima; nec illum distinguere ausus fuisssem, nisi thoracis diversa structura, color capitis atque abdominis, svadentes præbuisissent rationes. — β *Oblongum rufum*, capite elytrisque violaceis, hujus varietatem esse mihi persvadeo, cum habitus, fabrica & notæ essentialles, excepto solo colore subtus rufo, sint omnino eadem.

Inventus in fungis & sub cortice arborum, in Blekingia, mense Augusti 1788.

DERM. (SPHÆRIDIMUM *Fabr.*) MARGINELLUS ovatus, ater, glaber, thoracis lateribus flavis, elytris apice macula rubra, pedibus piceis.

Descriptio: Antennæ piceæ, clavatæ, clava perfoliata subferruginea.

b

Caput

Caput ad oculos, parum prominentes, retractum, ore lutescente, palpis ferrugineis.

Thorax convexus ater, marginibus lateralibus supra & infra flavis; antice paullo angustior quam postice, ubi latitudine, elytris fere est æqualis.

Elytra punctis minutissimis inordinatis excavata, convexa; apice macula rotunda rubra, quæ tamen nec marginem anteriorem, cui proxime adjacet, nec apicem attingit. Interdum basi, ad ipsum marginem anteriorem, punctum minutissimum ferrugineum observatur, quo tamen sæpius caret.

Pedes anteriores lutei, femoribus piceis: posteriores ferruginei, femoribus nigris.

Pectus & Abdomen nigra.

Observ. Magnitudo *Sphær. finetarii*, vel *Cocc. pustulatae*. Facies rotunda, convexa, nitida.

Inventus in Scaniæ borealis silvis, tempore vernali 1788: rarius occurrit.

DERM. (SPHÆRID. *Fabr.*) XANTOCEPHALUS ovatus, ater, glaber: capite, thoracis marginibus, elytrorum punctis duobus, pedibusque flavis.

Descr. Antennæ ferrugineæ, clavatæ.

Caput flavum, clypeo ferrugineo, oculis nigris.

Thorax convexus, ater; antice truncatus, angulis acutis, postice ubi latior rotundatus: margine antico tenuissime, lateribus vero late flavis, linea transversa, inter oculos, ubi caput thoraci inseritur, tenuissima fusca.

Elytra atra, convexa, punctis minimis excavatis adspersa; antice ad angulum anteriorem prope
ad

ad basin & marginem, puncto oblongo five lineola parva flavescente: postice versus apicem macula rotunda rubra.

BRUCHUS.

BRUCHUS RUFIPES, ater obscurus, elytris striatis, antennis extrorsum crassioribus, ferratis, ore pedibusque ferrugineis.

Descr. Antennæ ferratæ, ferrugineæ, dimidii thoracis longitudine, infimo articulo longiori, conico, articulis mediis paullo minoribus, ultimis majoribus.

Caput totum, sub thorace absconditum, ut frons & os tantum conspici possint. Os, cum clypeo, labio & palpis ferrugineum. Oculi atrii thoracis margine prominente fere tecti.

Thorax convexus, vel fere globosus, ater, punctis minimis excavatis, elytris triplo brevior, eisque basi & apice, ubi æqualis, angustior; lateribus marginatis, quæ ad os angulum formant acutum, sub capite inflexum; hunc angulum margines, anticus, posticus & lateralis, ibi concurrentes, constituunt.

Elytra convexa, nigra, striis 11 versus apicem per paria conniventibus; impari in medio elytrorum sita.

Pedes omnes toti ferruginei, femoribus muticis.

Pectus piceum. Abdomen nigrum.

Inventus tempore vernali, volitans inter arbuta in Scania.

BRUCH. SERRATICORNIS ater, obscurus, elytris striatis, antennis extrorsum attenuatis, ferratis, ore pedibusque anterioribus ferrugineis.

Descr. Antennæ ferratæ, fusco ferrugineæ, thoracis fere longitudine, versus apicem quasi attenuatæ.

Caput nigrum prominens, nec ad oculos retractum, ore palpisque piceis.

Thorax convexus, niger, marginatus, lateribus antice in angulum utrinque productis. Puncta minima impressa totum occupant dorsum.

Elytra nigra, striata, striis 11 ad apicem concurrentibus, abdomen tegunt.

Pedes, exceptis femoribus posticis fuscis, omnes ferruginei.

Pectus nigrum. Abdomen piceum.

Observ. Magnitudo minor quam antecedentis, cui perquam affinis. An ejus sit mera varietas, non facile dixero; interea ob habitum diversum, distinctam speciem constituere videtur.

Inventus media æstate, sub cortice Betulæ, in Scania.

SILPHA.

SILPHA (NITIDULA *Fabr.*) QUADRIMACULATA thorace elytrisque marginatis: his striis tribus elevatis, maculisque duabus rubris.

Descr. Antennæ fuscæ, clavatæ, basi ferrugineæ, vix thoracis longitudine.

Caput

Caput nigrum, parvum, ore, clypeo palpisque ferrugineis. Oculi globosi, prominuli.

Thorax planus, marginatus, glaber, nitidus, punctis impressis notatus; antice capite paullo latior emarginatus: postice elytrorum latitudine, truncatus.

Scutellum parvum, triangulare, nigrum, nitidum.

Elytra nigra, marginata, striis elevatis tribus, ad ipsum vero apicem non productis; quarum interior seu futuræ propior, vix conspicua, & reliquis brevior. Has inter strias elevatas, puncta excavata, in ordinem striarum digesta, observantur. Maculæ quattuor elytrorum rubræ: altera ad basin, nec tamen ad marginem, nec ad futuram extensa, oblonga, extus paullo sinuata, posteriore major; altera pone medium rotunda, futuræ, quam fere tangit, propior.

Pedes antici picei, postici nigri.

Pectus ferrugineum, lateribus nigricantibus. Abdomen nigrum.

Observ. Magnitudo & facies *Ips: 4maculatæ* Fabr., at magis depressa. Capite minori, non adeo prominulo, elytris striatis & maculis elytrorum alio modo formatis, nullo negotio distingui potest.

Inventa sub cortice Pini Abietis, in Blekingia mense Augusti 1788: rarissime occurrit.

CHRYSOMELA.

CHRYS. (CISTELA? *Fabr.* b) BINCTATA oblonga, pallida, subpubescens, oculis fuscis, thorace maculis duabus oblongis nigris.

Descr. Antennæ pallidæ, moniliformes, extrorsum paullo crassiores, thorace paullo longiores, articulis decem, infimo minori, ultimo ovato.

Caput obscure pallidum, palpis flavescentibus, anticis clavatis, brevibus. Oculi globosi, nigro-fusci.

Thorax flavesens, transversus, antice capite parum latior: postice elytrorum latitudine, lateribus rotundatis, angulisque obtusis; in dorso maculis duabus longitudinalibus nigris, quæ nec ad basin nec ad apicem thoracis extenduntur. Postice, ubi hæ maculæ desinunt, punctum impressum observatur.

Scutellum parvum, pallidum.

Elytra subtilissime striata, pallida, versus apicem angustiora & obscuriora, tomento brevissimo tecta.

Pedes reliquis artibus pallidiores; postici longitudine fere animalculi.

Observ. Magnitudo *Cistelæ pallidæ* *Fabr.* at angustior.

In-

b) Forſitan ad Mordellæ genus FABRICII, referri poſſet hoc infectum, cum palpos gerat anteriores clavatos; ſed nulla obſervavi ad basin abdominis lamina, igitur inter Chryſomelas illam retuli; cum illuſtr. LINNÆO, ſub ſpecie ſaltim certitudinis errare, latius ducens, quam cum Cel. FABRICIO, de genere dubius hæ-
rere.

Inventa mense Aug. 1789, sub cortice Fagi
in Blekingia. D. BILLBERG.

CURCULIO.

CURC. FILIROSTRIS longirostris, femoribus sub-
dentatis, niger, elytris striatis, griseo maculatis, ro-
stro longitudine fere corporis.

Descr. Rostrum filiforme, dimidio corpore lon-
gius, piceum, apice ferrugineum, porrectum, arcu-
atum.

Antennæ rostro duplo longiores, primo arti-
culo ejusdem cum rostro longitudinis, ultimo ova-
to, crassiori.

Caput parvum, globosum, nigrum, obscurum;
oculi subovales, parum prominentes, atrii, intra
quos rostrum exseritur.

Thorax convexus, niger, obscurus; antice an-
gustatus, postice elytris paullo angustior, punctis
elevatis minutissimis notatus.

Scutellum parvum, luteo - cinerascens.

Elytra striata, nigra, obscura, maculis griseis ra-
ris adspersa, sub abdominis lateribus inflexa, apice
rotundata, parum abbreviata.

Pedes nigri, femoribus dente parvo sive callo
armatis.

Pectus & Abdomen fusco - nigra.

Observ. Magnitudo vix dimidia *Curc. Nucum*,
cum quo statura valde convenit. Cum vero hujus
fabrica diversa esse videatur, Cinis *Nucum* varie-
tatem esse, contendere non audeo.

Inven-

Inventus mense Jul. in silva fagea, Scania borealis.

CURC. HYPOLEUCUS longirostris, femoribus muticis, globoso-ovatus, ater, nitidus, elytris tenuissime striatis: subtus albidus.

Descr. Rostrum tenue, atrum, thorace paullo longius, inflexum sub pectore latens.

Antennæ rostro duplo fere longiores, nigrae, medio fractæ.

Caput parvum, globosum, atrum, nitidum; oculi prominuli.

Thorax convexus, aterrimus, nitidus, ad basin elytris parum angustior, sed apicem versus angustatus, nec multum latitudine superat caput.

Scutellum minimum, rotundum, atrum.

Elytra convexa, striata, aterrima, nitida, versus apicem angustiora & paullulum abbreviata, marginibus lateralibus inflexis.

Pedes nigri, tomento brevissimo sive squammis minimis albidis tecti, unde cinerei apparent.

Pectus & Abdomen cinerea.

Observ. Magnitudo seminis sinapis. Tactus rostrum & antennas, in fossula rostri latentes, inter pedes arctissime contractos, sub pectore abscondit.

Inventus in arena mobili, ad Scanoram d. 21 Jun. 1787.

CURC. VIRESCENS longirostris, femoribus callosis, æruginosus, elytris striatis, antennis pedibusque ferrugineis.

Descr.

Descr. Rostrum nigrum, thoracis longitudine, nitidum.

Antennæ ferrugineæ, rostri dupla longitudine, medio fractæ.

Caput parvum, globosum; oculi picei.

Thorax globoso-cylindricus, squammis virentibus tectus.

Elytra punctato-striata, ærugine veluti ex squammis virescentibus obfuscata, unde color virescens.

Pedes toti ferruginei, femoribus callo obtuso loco denticulatis armatis.

Pectus & Abdomen nigro-virescentia.

Observ. Magnitudo *Curc. lineati* vel *argentati*. Squammis virescentibus detritis, obscurior vel niger evadit.

Inventus inter gramina Scaniæ.

ELATER.

ELAT. QUERCINUS niger, pubescens, elytris ferrugineis, maculis fasciisque nigris: antennis ferrugineis, pedibus testaceis.

Descr. Antennæ obscure-ferrugineæ, capite thoraceque paullo longiores, articulis undecim, ultimo obconico majori.

Caput nigrum, ore piceo, palpisque ferrugineis: oculi vix prominentes rotundi, nigri.

Thorax pubescens, niger, antice angustior quasi convexus, postice utrinque fossula impressa longitudinali, ubi dentes laterales elevatiores conspiciuntur.

c

Elytra

Elytra rufo - ferruginea, versus apicem paullo attenuata, tomento brevissimo tecta: ad basin macula longitudinali extrorsum curvata, prope suturam communi, ad marginem vero exteriorem, haud extensa; pone medium fascia distincta, latiuscula, communi, atque summo apice nigris.

Pedes testacei, femorum praesertim posteriorum annulo ad genicula obscuro.

Pectus nigrum, mucrone parvo instructum. Abdomen nigrum, pubescens, segmentorum marginibus ferrugineis.

Observ. Magnitudo, qua multum variat, *El. marginati* Fabr. at paullo angustior: illoque numquam majorem, sed saepius minorem vidi. Hunc valde agilem, dorso impositum, nondum resilientem observavi; attamen quin hujus sit generis, nulla subest dubitandi causa.

Inventus intra lignum trunci putridi Quercus, & in aprico supra lignum cursitans, mense Maji 1789 ad Christianst. ubi frequens, nec alio loco vel tempore mihi obviis.

CARABUS.

CARABUS ARBOREUS thorace rotundato, rufus, capite abdomineque nigris, elytris obtusis, testaceis, margine nigro.

Descr. Antennae capite thoraceque paullo longiores, ferrugineae.

Caput exsertum nigrum, clypeo, labio palpisque ferrugineis; oculi nigri.

Tho.

Thorax antice rotundatus, paullo latior quam postice, obscure rufus.

Elytra striata, testacea, apice obtusa, abdomine parum breviora, margine omni nigro.

Pedes pallide rufescentes.

Pectus ferrugineum. Abdomen basi piceum, versus apicem nigrum, nitidum.

Observ. Magnitudo *Carabi agilis* Fabr. vel *C. colon*. Thunberg c), quibus habitu & facie, nimis convenire videtur.

Inventus æstate ad finem vergente, in arboribus imprimis Betulæ, super folia cursitans, in Blekingia.

TENEBRIO.

TENEBR. PLANUS totus ferrugineus, depressus, thorace elytrisque marginatis, striis elytrorum punctatis, antennis brevioribus.

Descr. Antennæ moniliformes, ferrugineæ, capite paullo longiores, articulis 10, primo crassiori, ultimis majoribus, globosis.

Caput porrectum, piceum, nitidum, mandibulis exsertis, subforcipatis, apice nigris; oculi brunnei, in ipso margine & capitis fere medio siti.

Thorax planus, punctis impressis adpersus, lateribus marginatis; antice capite latior, angulo utrinque acuto; postice fere rotundatus, angustior, nec elytrorum latitudine.

C 2

Elytra

c) V. Illius Musæum Naturalium Ac. Upsl. P. 4. p. 50.

Elytra marginata, planiuscula, tenuissime punctato-striata, aequali antice & postice latitudine, apice obtuse rotundata.

Pedes breves, pallide ferruginei, femoribus crassiusculis.

Pectus & Abdomen obscure ferruginea, nitida.

Inventus sub cortice arborum emortuarum Pini & Fagi, in Scania, brevi ante brumam. D. BRING.